

ת"פ 47465/05/19 - מדינת ישראל נגד פהד קרש

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 47465-05-19 מדינת ישראל נ' קרש

המאשימה

הנאשם

בפני כב' השופט אילן סלע
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי),
נגד
פהד קרש
ע"י ב"כ עו"ד איתן להמן

פסק דין

ביום 30.12.20, בתום שמיעת הסיכומים, הוריתי על זיכוי הנאשם מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום. להלן נימוקי פסק הדין.

כתב האישום ותשובת הנאשם

1. לפי המתואר בכתב האישום, ביום 11.12.17 סמוך לשעה 01:00 בלילה, זיהה סיור של המשטרה, שכלל את השוטרים סעיד סארה, עידו מסיקה, מריו דוד והשוטרת רוני אבוטבול, רכב מסוג טיזתה (להלן: "הרכב") שנכנס לחניון חשוק ומבודד בסמוך לסופרמרקט "קואופ שופ" ליד רח' ההגנה בירושלים (להלן: "החניון").

2. לאחר שהרכב חנה בחניון, התקרבו השוטרים סעיד עידו ודוד אל הרכב. הן זיהו ברכב את הנאשם יושב ליד ההגה, ובמושב לידו יושבה הנערה יארא אלעלמי. השוטרים זיהו את הנאשם מפורר סיגריה באופן שהביא את השוטרים לחשוד שמדובר בחומר החשוד כסם. הם האירו על הנאשם, וזה בתגובה השליך את הסיגריה אל רצפת הרכב מתחת לרגליו.

3. השוטר סעיד ניגש לנאשם, ביקש ממנו להזדהות והודיע לו כי בכוונתו לערוך עליו חיפוש. לאחר ביצוע חיפוש על גופו של הנאשם, הוא ערך חיפוש ברכב ומצא על רצפתו נייר גלגול של OBC, פירורי סיגריה, טבק וחצי אצבע של חומר החשוד כסם, בצבע חום באורך של 3-4 ס"מ. השוטר סעיד פנה לנאשם ושאל אותו לפרש חומר זה שהיה חשוד כסם, אך הנאשם לא ענה לו. בשלב זה, הסתובב השוטר סעיד לרכב על מנת להמשיך בחיפוש, או אז התנפל עליו הנאשם, חטף מידיו את החומר שהיה חשוד כסם ובלע אותו. ניסיונות השוטרים למנוע את הבליעה לא צלחו.

4. תוך כדי ניסיונות אלו, הנאשם השתולל, תקף את השוטרים, כשהוא מכה את השוטר סעיד בעורפו. הנאשם נעצר, אך המשיך להשתולל ולתקוף את השוטרים, לירוק עליהם ואף לאיים עליהם באומרו כי "ידקור אותם ויזיין אותם".

אחד אחד."

5. בגין מעשים אלו יוחסו לנאשם עבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק, עבירה של השמדת ראיה לפי סעיף 242 לחוק, ועבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק.

6. הנאשם כפר במיוחס לו. לדבריו, הוא עוכב ללא כל הצדקה, והוכה באכזריות על ידי השוטרים.

המסכת הראייתית

7. מצדה של המאשימה, התייצבו לעדות השוטרים סעיד, עידו, מריו ורוני וכן החוקר נמר בדר שגבה את הודעת הנאשם ביום האירוע (ת/2), החוקר אילאי לוי שגבה את הודעתו השנייה של הנאשם, ביום 28.02.18, כחודשיים וחצי לאחר האירוע (ת/1), וחוקר מח"ש גיא גומא, שגבה את הודעתו של סעיד ביום 25.03.18 (נ/3).

8. השוטר סעיד, שהיה מפקד הכוח, סיפר כי הבחין בנאשם נכנס עם רכב לחניון. הוא חשד ברכב, בשל פריצות רבות לכלי רכב שהיו באותה תקופה באזור, והוא המתין לראות את פשר מעשיו של הנאשם בחניון בשעת לילה מאוחרת זו. הוא התקדם לרכב והבחין בנאשם מנסה להתעסק עם דבר מתחת להגה. הוא המשיך להתקרב, וכשהיה במרחק של כמטר מהרכב, הוא הבחין, באמצעות התאורה שהייתה בתוך הרכב, שהנאשם עסוק בגלגול של סיגריה או דבר החשוד כסם. הוא האיר על הנאשם בפנס דרך חלון הרכב, ובתגובה הנאשם השליך מידייו את הדבר שבו התעסק, ועשה עם הרגל תנועה לאחור, באופן שנראה כי הוא מנסה להחביא דבר מה. הנאשם פתח את הרכב, והוא ביקש ממנו להזדהות ושאל אותו לפשר מעשיו במקום. הנאשם סרב, וגם לאחר שהוא הסביר לו את הדין במקרה שכזה וכי הוא מעוניין לבצע עליו חיפוש, עמד הנאשם בסירובו. רק לאחר שהוא הסביר לנאשם כי אם לא יסכים להזדהות ולא יסכים לחיפוש, הוא יאלץ לעוצרו, נאות הנאשם לצאת מהרכב. או אז, הוא ביצע חיפוש קפדני על גופו ולא נמצא דבר. חיפוש שעשתה השוטרת רוני על הנערה שהייתה עם הנאשם בקרבת מקום, אף הוא לא העלה דבר. לעומת זאת, החיפוש ברכב העלה קיומו של ג'וינט מפורר על רצפת הרכב ליד הנהג, ואצבע של חומר החשוד כסם. בהמשך הבהיר, כי הוא בטוח שמדובר היה בסם ולא בבובץ וכיוצ"ב. הוא לקח את החומר ושאל את הנאשם אם הוא מחזיק סמים ברכב. הנאשם השיב בשלילה ואז הוא הציג לו את החומר החשוד כסם. תחילה הנאשם שתק, לאחר מכן אמר כי הוא אינו שייך לו ולא לנערה שהייתה עמו, ואז הנאשם קפץ עליו, חטף מידייו את הסם הכניסו לפיו וניסה לבלוע אותו ולהימלט. בתגובה, הוא אחז בנאשם מאזור הסנטר כדי למנוע את בליעת החומר, ובתגובה הנאשם החל להשתולל ולתקוף את השוטרים. הם נאלצו לעשות שימוש בכוח סביר, שכלל אגרוף לכיוון הפנים, תפיסה מהצוואר ובירכיות לבטן, עד אזיקת הנאשם כשהוא שוכב על הכביש. גם לאחר שהנאשם נאזק כשידיו מאחורי גופו, הוא ניסה לפגוע בשוטרים ובעצמו. הניסיונות להוציא את הסם לא צלחו, ובסופו של דבר הנאשם בלע את החומר. הוא גם איים עליהם באומרו בערבית "שחררו אותי תראו איך אני דוקר אתכם אחד אחד".

9. בחקירתו הנגדית ציין השוטר סעיד, כי כל השוטרים שהיו עמו הבחינו בנאשם בכל שלבי האירוע. לדבריו, מיד כאשר הם הבחינו ברכב, הוא אמר לחבריו השוטרים, כי מדובר בפורצים או במי שמבצע עבירות סמים. כן ציין, כי אינו

זוכר כיצד נפתחה דלת הרכב, וכי לאחר שהיא נפתחה והוא החל בחיפוש, הוא מצא קונוסים מוכנים, שני קונוסים ריקים, ג'וינט מפורר על השטיח, ו"אצבע" בצבע חום. לדבריו, הנאשם הספיק לשים חומר בתוך אחד הקונוסים, כשחלק מהחומר נשאר מחוץ לקונוס, אותו השליך הנאשם על רצפת הרכב ועשה תנועה עם רגלו לאחור. כשנדרש לשאלה מה עשה עם הדברים הללו שמצא ברכב, השיב כי אינו זוכר, אך הוא לא לקח אותם עמו לתחנה. לאחר מכן תיקן וציין כי את הדברים החשודים כן לקח לתחנה ומסר לחוקרים. לדבריו, אם הדברים לא נמצאים בידם כיום זו "בעיה שלהם".

10. בהמשך ציין, כי הוא זה שפתח את דלת הרכב, לאחר שהאיר לתוכו עם פנס. כשהופנה לגרסאותיו השונות, זו בה צוין כי הוא דפק על חלון הרכב (דו"ח הפעולה - נ/1), זו בה הוא ציין כי הוא פתח את הדלת (הודעתו במשטרה - נ/2, שורה 33), וגרסה אחרת בה ציין שהדלת הייתה נעולה והוא ביקש מהנאשם לפותחה (חקירה במח"ש - נ/3, שורה 20), הוא השיב כי שלוש התשובות נכונות. כשנדרש לשאלה אם ביקש וקיבל את הסכמת הנאשם לחיפוש, השיב כי הוא "מסביר לכולם", ובכלל "יש תנועות גוף שאפשר להבין אותם".

11. השוטר עידו סיפר, כי בזמן שהשוטרת רוני ערכה חיפוש על הנערה במקום סמוך, השוטר סעיד ערך חיפוש ברכב, מצא חשיש מתחת להגה, הראה אותו לנאשם, וזה חטף לו אותו מהיד ובלע אותו. השוטר סעיד ניסה להוציא לנאשם את החשיש מהפה, ובשלב הזה החלו דחיפות עד למעצרו של הנאשם, מעצר שכלל שימוש בכוח סביר. כשהופנה לתמונות בהם נצפה הנאשם כשהוא חבול, הוא השיב כי תוך כדי מעצרו של הנאשם הוא נפל על הכביש ומכאן החבלות שעל גופו.

12. בחקירתו הנגדית, נדרש עידו לסיבה שהביאה לחיפוש ברכב. לדבריו, הם הבחינו ברכב מגיע לחניון, נגשו אליו, הבחינו בשני האנשים בתוכו וביקשו לבצע בו חיפוש. הוא הדגיש, כי כבר בשעה שיצאו מרכבם לעבר הרכב, הכוונה הייתה לבצע בו חיפוש. כשנדרש ליסוד הסביר להניח כי בוצעה או מבוצעת עבירה על ידי מי מהנוכחים ברכב, השיב כי לא היה יסוד שכזה. תחילה ציין, כי הנאשם פתח את חלון הרכב ולאחר מכן סייג דבריו ואמר כי אפשר שהנאשם פתח את דלת הרכב ולא את החלון. גם עידו ציין כי בחיפוש ברכב נמצאו קונוסים.

13. השוטר מריו סיפר, כי הם הבחינו ברכב נכנס לחניון, והשוטר סעיד אמר שהוא רוצה לבדוק את הרכב כי "יש לו חשש". הם התקרבו לרכב, ולאחר שהשוטר סעיד דיבר עם הנאשם בערבית, הוא הורה לו לערוך חיפוש בתא המטען של הרכב. הנאשם לא התנגד לחיפוש, והשוטר סעיד ביצע את החיפוש. לאחר מכן הם שבו לקדמת הרכב והשוטר סעיד ערך חיפוש ברכב ומצא בו דבר מה. בשלב זה, השוטר סעיד הראה לנאשם "אצבע" של חשיש, הנאשם לקח את ה"אצבע" מידו של השוטר סעיד ובלע אותה, כשהוא דוחף את סעיד בידו השנייה. השוטר סעיד ניסה להוציא את אצבע החשיש מפיו של הנאשם והכה אותו באגרף לפיו ובברכיה לבטן. בשלב זה הם פעלו לעצור את הנאשם.

14. השוטרת רוני סיפרה גם היא, כי הם הבחינו ברכב וסעיד אמר כי הרכב נראה לו חשוד. היא נותרה ברכב המשטרה כשהשוטרים התקדמו אל הרכב, ורק בשלב מאוחר יותר היא נקראה לערוך חיפוש על הנערה.

אל מול עדויות אלו העידו הנאשם ויארא.

15. הנאשם סיפר, כי בליל האירוע היה במסיבה לחברתו, תחילה בבית הוריה בשועפט, ולאחר מכן עם חברים בגבעה הצרפתית. לאחר המסיבה הראשונה, הוא החנה את הרכב בחניון, ומשם נסע אל מקום המסיבה עם חבר שאסף אותו. לאחר המסיבה הוא שב אל החניון במונית יחד עם יארא. הם נכנסו לרכב, ומיד לאחר שהניע אותו והדליק את החימום, הגיעו השוטרים לרכב, פתחו את הדלת בבת אחת, ושאלו אותם אם יש ברכב משהו לא חוקי. הוא השיב בשלילה והציע לשוטרים לבדוק זאת. בשלב זה, השוטר סעיד הוציא אותו מהרכב, העמיד אותו מול הרכב כשידיו מורמות ומונחות על גבי הרכב וביצע עליו חיפוש. בשלב מסוים, הציג בפניו השוטר סעיד חתיכת בוך שמצא על רצפת הרכב ושאל אותו לגביה. הוא השיב כי הוא אינו יודע. אז, הכה אותו סעיד בעורפו ודפק את פניו ברכב. כתוצאה ממכה זו הוא נחבל בשפתותיו. בשלב זה הוא הוכה גם על ידי שאר השוטרים שהיו במקום, שהפילו אותו אל הכביש ואזקו אותו, תוך כדי שהם מקללים את אמו ואחותו, דורכים עליו ברגליהם ובוועטים בו. הוא נלקח לתחנה, אך לא הוכנס לחקירה בטענה כי הוא חייב לקנח את פיו מהדם קודם לכן. הוא סרב, ועל כן לא נחקר עד הבוקר. הנאשם שלל כי בלע חשיש או כי איים על השוטרים או הכה אותם.

16. יארא סיפרה, כי לאחר המסיבה של חברתם בגבעה הצרפתית, היא שבה עם הנאשם במונית לרכב שעמד בחניון. מיד עם כניסתם לרכב והדלקת החימום, קפצו עליהם השוטרים. שאלו אותם אם יש משהו לא חוקי ברכב, הם השיבו בשלילה ואף הציעו לשוטרים לערוך בדיקה. הם ירדו מהרכב, השוטר סעיד העמיד את הנאשם כשפניו אל הרכב, והיא נלקחה למקום אחר על מנת שניתן יהיה לערוך עליה חיפוש במקום מוצנע. משם, היא שמעה את הנאשם צועק. היא הלכה לכיוונו על מנת להרגיע אותו וצעקה על השוטרים שיפסיקו להכותו. בשלב מסוים, הגיע למקום קצין משטרה, שאמר לשוטרים לספר שהנאשם נפל ונחבל, דבר שכלל לא היה נכון, שכן החבלות הן תוצאת הכאתו בידי השוטרים.

דין

17. ב"כ המאשימה בסיכומיו, העמיד את גרסאות השוטרים באשר לאירוע אל מול גרסאות הנאשם ויארא, תוך שהוא מצביע על סתירות בגרסאות הנאשם ויארא ומבקש להעדיף את גרסאות השוטרים.

18. דא עקא, שלא זו בלבד, שאיני סבור שיש להעדיף את גרסאות השוטרים על פני גרסאות הנאשם ויארא, בוודאי לא ברמת ההוכחה הנדרשת בהליך פלילי, מהטעמים שיפורטו להלן; אלא שבמקרה זה, יש בראיות החפציות, אלו שהוצגו לבית המשפט, ובעיקר אלו שלא הוצגו, כדי להביא להעדפה ברורה של גרסת הנאשם על פני גרסת השוטרים. בנוסף, כפי שעלה מהעדויות, גם אלו של השוטרים, האירוע התחיל מפעילות בלתי חוקית של השוטרים, אשר ביצעו את החיפוש ללא הצדקה בדין ובניגוד לו.

במה דברים אמורים.

19. השוטר סעיד טען בעדותו הראשית כי חשדו הראשוני, שעה שהבחין ברכב, היה חשד לביצוע עבירות פריצה

לרכב. גם לפי דבריו, מדובר היה בחשד כללי שלא התייחס באופן ספציפי לרכב שנכנס באותה עת לחניון. בהמשך, עת התקרב לרכב הפך החשד לעבירת סמים, לאחר שהבחין, לדבריו, בנאשם כשהוא עסוק בגלגול של סיגריה או דבר החשוד כסם. די נהיר, כי גם לפי דברי השוטר סעיד, אין במה שתיארו עיניו, גלגול של סיגריה, כדי להוות חשד סביר, שהיה בו כדי להצדיק את החיפוש על גופו של הנאשם וברכב, בפרט שהשוטר מריו בעדותו סיפר כי היה מדובר בטבק.

20. ואולם, למעשה גרסתו של סעיד נסתרת מעדויות השוטרים הנוספים וממכלול הראיות עולה כי מדובר בגרסה שנולדה לאחר מעשה, כדי להצדיק את תוצאות האירוע. בעוד שהשוטר סעיד ציין בעדותו כי חבריו השוטרים הגיעו יחד עמו לרכב ועמדו לידו בשעה שהגיע אליו (עמ' 12 לפרוטוקול, שורה 9, ועמ' 15, שורה 20), ובניגוד לעדותו כי מיד כאשר הם הבחינו ברכב, הוא אמר לחבריו השוטרים, שמדובר בפורצים או במי שמבצע עבירות סמים, השוטרים האחרים שהיו עמו לא העידו כן. אף לא אחד מהם ציין כי השוטר סעיד אמר להם כי הוא חושד כי ברכב מתבצעת עבירה, ואף לא אחד מהם העיד כי הבחין ברכב בדבר שהיה בו לעורר חשד לביצוע עבירה. אדרבה, עידו העיד במפורש כי כבר בשעה שיצאו לעבר הרכב הכוונה הייתה לבצע חיפוש והבהיר כי לא היה כל יסוד להניח כי מבוצעת בו עבירה. בדומה גם השוטר מריו העיד כי כבר כשהבחינו לרכב בראשונה בחניון, סעיד אמר שהוא רוצה לבדוק את הרכב בשל "חשש", מבלי שהסביר מהו.

21. תמונה וסותרת עוד יותר עדותו של השוטר סעיד במח"ש (נ/3). שם סיפר, על דברים שהתרחשו ברכב, בהם הבחין כבר מהמקום בו הם חנו, במרחק של 20-30 מטרים. הוא הבחין ממרחק זה - חרף עדותו כי הרכב חנה במקום חשוך (הודעתו במשטרה, נ/2, שורה 15) שקשה לראות בו (דו"ח הפעולה, נ/1) - בנאשם כשהוא מחבק ומנשק את הנערה שעמו. ממרחק זה הוא גם הבחין בנאשם לוקח משהו מאזור ידית ההילוכים, מתעסק עם אותו דבר כשראשו כלפי מטה והנערה מתבוננת עליו בסקרנות. כאמור, כל זאת ראה, לדבריו, ממרחק של כ-20-30 מטרים בחניון חשוך, כשמי מחבריו לא ידע ולא ראה. או אז, כך המשיך וסיפר, הוא אמר לחבריו להתקדם לכיוון הרכב "בשוש", בלי פנסים" וכשהגיע כבר הבחין בנאשם מגלגל ג'וינט ומחזיק "אצבע" בצבע חום.

22. ומעל הכל - לפי גרסתו של השוטר סעיד, חשדו אכן היה מוצדק והוא מצא ברכב ניירות גלגול, קונוסים, ארבע גו'ינטים מוכנים, וג'וינט מפורר על רצפת הרכב. והנה, דבר מכל אלו - שפורטו במפורש בכתב האישום - המהווים את הראייה העיקרית כנגד הנאשם, בפרט נוכח הטענה כי את "אצבע" הסם הנאשם בלע, לא נתפס, ולמצער לא הוגש לבית המשפט כראייה. אין מחלוקת כי דבר מאלו אינו מצוי בתיק החקירה, כשפעם אחת אמר סעיד כי חוקר אמר לו שלא להביא דבר כלשהו מהממצאים ברכב לתחנה (חקירה במח"ש, נ/3, שורה 149) ופעם אחרת אמר כי הוא הביא זאת לתחנה ואינו יודע מה החוקרים עשו עם זה (עמ' 17 לפרוטוקול, שורה 25).

23. אין מדובר אך במחדל חקירה, היינו בפעולת חקירה שלא נעשתה, כי אם באי הצגת ראייה קיימת. קשה להעלות על הדעת את האפשרות שנמצאו ברכב ראיות שיש בהן לבסס את החשד כנגד הנאשם (בפרט שעה שלפי הטענה הוא בלע את הסם), ולהצדיק את החיפוש, והשוטרים לא נטלו אותן איתם. מצב דברים זה שקול, לכל הפחות, לאי הגשת ראיה על ידי בעל דין, כשהכלל הוא כי במקרה שכזה ההנחה היא כי הראייה הייתה תומכת בעמדת הצד שכנגד. במקרה זה, המסקנה היחידה המתבקשת היא כי החפצים שיש בהם לתמוך בגרסת המאשימה, בכלל זה שאריות סם, לא היו קיימים כלל, ולא נמצא ברכב דבר מכל אותם דברים שהזכיר השוטר סעיד. מסקנה זו בוודאי נכונה,

נוכח הגרסה המאוחרת של השוטר סעיד לפיה הוא העביר את הדבר שתפס לחוקרים - בניגוד לדברים שרשם בדו"ח הפעולה, כאמור - ואם הם לא נמצאים כיום בתיק החקירה זו "בעייה שלהם".

24. בכך גם יש כדי לחזק את המסקנה האמורה, כי לא היה כל חשד סביר לביצוע החיפוש, כפי שכאמור העידו במפורש השוטרים עידו ומריו, וכי סיפור הסם נולד לאחר מעשה כדי להצדיק את האלימות שהופנתה כלפי הנאשם. בנסיבות אלו, עיכובם של הנאשם ושל יארא, וודאי החיפוש שנעשה ברכבם, וודאי על גופם, נעשה שלא כדין. זאת, בהעדר יסוד סביר לחשד שבוצעה עבירה או כדי למנוע ביצוע עבירה, כפי התנאי שנקבע בסעיף 67 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1966, לצורך עיכובו של אדם, כפי התנאי שנקבע בסעיף 71(א) לאותו חוק. כתנאי לביצוע חיפוש ברכב, וכפי התנאי הקבוע בסעיף 5 לפקודת המשטרה לצורך חיפוש בכליו ובגופו של אדם. גם האפשרות של ביצוע חיפוש גם בהעדר חשד סביר, לפי הסכמת המחזיק, אינה מתקיימת במקרה זה, שכן על אף שלפי גרסת הנאשם הוא הסכים לחיפוש - אגב, בניגוד לגרסת השוטר סעיד כי הדבר נעשה בניגוד להסכמת הנאשם - אין מחלוקת כי לא הובהר לו קודם לכן כי נתונה לו הזכות לסרב לביצוע החיפוש מבלי שהסירוב ייזקף לחובתו. בנסיבות אלו אין לראות בהסכמתו הסכמת אמת מודעת ורצונית (רע"פ 10141/09 **בן חיים נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 6.03.12), פסקה 5).

25. לכל זה יש להוסיף את הקשיים הנוספים שבגרסת השוטר סעיד בכל הנוגע לאירוע על חלקיו השונים.

26. ראשית, גרסתו בהודעותיו במשטרה (נ/2) ובמח"ש (נ/3) כי הבחין ברכב עוד לפני כניסתו לחניון, כשהוא עוצר באופן חשוד בכל אחת מהכניסות לחניונים שבמקום, וכשהוא מחפש מקום מסתור (דו"ח הפעולה, נ/1), לא הוזכרה על ידו בעדותו בבית המשפט, והיא אף לא נתמכה בעדות של מי מחבריו.

27. שנית, גרסתו של השוטר סעיד שהנאשם חטף את ה"אצבע" מידו כשהוא עומד ממולו, עומדת בסתירה לגרסתו בהודעתו במשטרה (נ/2, שורה 48), כי לאחר שהראה לנאשם את הסם, הוא הסתובב בחזרה לרכב ורק אז הנאשם "נתן לו בוקס" בעורף (כך בהודעתו במח"ש, נ/3, שורה 67), הסם עף מידו והנאשם נטל אותו מהכביש. גרסה זו לא נתמכה בעדויות חבריו השוטרים.

28. כאמור, ראיות באשר לשאריות סם וכלים לשימוש בסם שנמצאו ברכב לא הובאו. גם אין כל ראיות לאלימות הנטענת של הנאשם כלפי השוטרים. לפי הטענה מדובר היה באלימות כזו שהצדיקה לטענת השוטר סעיד אלימות קשה מאוד שלו כלפי הנאשם, בכלל זה מכת אגרף לפניו ובירכייה לבטנו, כשבהקשר זה יצוין כי באופן תמוה הוא לא ראה לנכון לרשום דבר מכל זה בדו"ח הפעולה שלו (נ/1) והנה, על אף זאת, אלימות הנאשם לא הותירה סימן כלשהו, אפילו לא שריטה, על מי מהשוטרים. למעשה, גם השוטרים שנכחו במקום לא ידעו להעיד על אותה אלימות שתיאר השוטר סעיד, והם ציינו אך דחיפות במהלך המעצר.

29. לעומת זאת, האלימות של השוטר סעיד כלפי הנאשם הותירה רושם ממשי בדמות חבלות לא קלות, כפי שניתן לראות בתמונות (נ/5) התומכות בעדותו. בנוסף, בתמונות גם ניתן לראות את כתמי הדם על גבי הרכב, במקום בו

לגרסת הנאשם, השוטר סעיד הטיח את פניו אל הרכב כששפתיו נפצעו מהמכה. בתמונות אף ניתן לראות כיפוף בפח, דבר שיש בו ללמד על עצמת המכה. תמונות שפתותיו החבולות של הנאשם גם הן תומכות בכך. כמו כן ניתן לראות את כתמי הדם על גבי הכביש שליד הרכב. העובדה, כי לא ניתן הסבר כלשהו לכך שהנאשם לא נחקר מאז שהגיע לתחנת המשטרה בסמוך לשעה 01:00 בלילה עד סמוך לשעה 07:00 בבוקר, כולל האמירה של החוקר בדר, כי ככל הנראה הדבר היה בלתי אפשרי, תומכת גם היא בגרסת הנאשם כי הוא לא הוכנס לחקירה בטענה כי הוא חייב לקנח את פיו מהדם קודם לכן, ומשסרב הוא נאלץ להמתין במקום עד הבוקר. תמונה עוד יותר העובדה כי החוקר לא ראה לנכון לתעד את מצבו הגופני של הנאשם בשעת החקירה, לא בצילום ואף לא בכתב.

30. יצוין גם, כי חרף התמונות המלמדות על תוצאות האירוע על גופו של הנאשם וחרף עדויות השוטרים כי השוטר סעיד נקט באלימות משמעותית כנגד הנאשם לשם מעצרו, השוטר סעיד טען בעדותו כי הוא לא נקט באלימות רצינית כלפי הנאשם ולא קרה לנאשם דבר. כשהוצגו לו התמונות שתיעדו את החבלות שעל הנאשם ואת סימני הדם השיב בזלזול "אני לא יודע. שחט כבש".

31. אל מול כל זאת, לתשובות הנאשם ביחס לצבע רכבו כסף, תכלת או כחול, אין כל משמעות שעה שאין כל מחלוקת לגבי הרכב. גם טענתו כי לא עיין סמים בעבר כגרסתו בעדותו הראשית אל מול תשובתו בחקירה הנגדית כי ניסה פעם אחת בגיל צעיר לעשן "שתי שכטות", אין בה כדי לסתור את גרסת הנאשם, בוודאי שלא להביא להעדפת גרסת השוטרים על פניה, בשים לב לכל האמור. הנאשם שלל את הטענה כי בלע סם שהיה בידי השוטר, ואמירתו כי הוא כלל לא יכול היה לבלוע "אצבע" אינה עומדת בסתירה, שכן הדברים נאמרו כראייה לחוסר ההתכנות של הטענה. בהקשר זה יצוין, כי דווקא גרסת השוטר סעיד בעניין זה אינה הגיונית, שכן אם חשב הנאשם על אפשרות בליעת הסם, הוא היה עושה זאת בטרם יצא מהרכב כשהוא מותיר אותו שם לקראת החיפוש שבוצע על ידי השוטרים. הסברו לגבי אי ציון שמה של חברתו בחקירתו הראשונה ואי מסירת מספר הטלפון שלה, נוכח אי רצונו לערבה לאחר מה שעבר עליו, ובשל חששו כי יבולע לה על ידי משפחתה, מקובל עלי. יצוין, כי ב"כ המאשימה ביקש להציג סתירות בין גרסת הנאשם בבית המשפט אל מול גרסתו במח"ש, אולם לא ניתן לקבוע כל ממצא בקשר לכך, מאחר והודעת הנאשם במח"ש לא הוגשה.

32. בשולי הדברים אציין, כי לא מצאתי סיוע כלשהו בתוכן הדברים שיארא צעקה במהלך האירוע, גם אם היו אלו הדברים שיוחסו לה בכתב האישום. המראה שיארא הבחינה בו ממקום מעמדה בריחוק מקום מהנאשם (שכן היא הובלה למקום מוצנע מרוחק לביצוע חיפוש על גופה) היה מראה של אירוע אלים, שכלל צעקות משני הצדדים, ובנסיבות אלו גם אם צעקה לעברו "תהיה בשקט אתה עושה בעיות" אין בכך ללמד דבר. מה גם, שספק גדול אם יארא אמרה את נוסח הדברים שייחס לה השוטר סעיד (שכן לטענתו, היא צעקה בשפה הערבית והוא היחיד מהשוטרים שהבין שפה זו). אדרבה, יש יסוד להניח כי צעקותיה כוונו כלפי השוטרים, שאם לא כן ודבריה כוונו כלפי הנאשם, מדוע הוא היה צריך לומר לה שאם תמשיך להתערב הוא יעצור אותה (עדויות של השוטר סעיד בעמ' 14 לפרוטוקול, שורה 6).

33. המסקנה האמורה נכונה גם מבלי להזדקק לטענות הסניגור בדבר מחדלי חקירה באי בדיקת המצלמות במקום האירוע כמו גם באי עריכת בדיקה בתחנת המשטרה בדרך של בדיקת תוכן הקאות או בדרך אחרת, על אף שהנאשם ביקש זאת מעצמו בחקירה. ב"כ המאשימה ציטט בהקשר זה דברים שאמר כב' השופט יצחק עמית בעניין

אחר (ע"פ 5417/07 בונר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 30.05.13)): "בשנים האחרונות, ואומר את הדברים בזהירות, דומני כי מסתמנת מגמה של סטיה מהגרעין העיקרי של ההליך הפלילי אל הפריפריה של ההליך. במקום להתמקד בשאלה האם חומר הראיות עומד ברף של מעבר לספק סביר כנדרש בדין הפלילי (ה"יש" הראייתי), מושקעים עיקר המשאבים של הצדדים ושל בית המשפט בסוגיות נוסח מחדלי חקירה (ה"אין" הראייתי)". ברם, נדמה כי מקרה זה דווקא מלמד, כאמור, על ה"אין" הראייתי, שהיה צריך להיות לפי גרסת השוטרים, ואי קיומו מלמד כי לא היה "יש" ראייתי שכזה. העובדה כי חרף המעשים החמורים של הנאשם הוא שוחרר מיד בתום חקירתו, כשבהמשך החקירה חודשה רק לאחר שהנאשם הלך להתלונן במח"ש, מעוררת תמיהה.

34. לסיכום אפוא, לא הייתה כל הצדקה לעיכוב הנאשם ויאר. לא הייתה כל הצדקה לעריכת חיפוש ברכב, וודאי לא על גופם של הנאשם ויאר. העדר הדברים שנצפו, לכאורה, על ידי השוטרים ברכב מלמד כי אותם דברים לא היו ברכב. בשים לב לאמור ולסתירות הקשות בגרסת השוטר סעיד, לא ניתן לקבל את עדותו בדבר בליעת דבר שהיה בידו על ידי הנאשם, וגם לא את עדויות שני השוטרים האחרים לעניין זה, בשים לב לכך כי כל הסיפור אודות חשד לסם נולד כנראה כחכמה שלאחר מעשה. גם לא ניתן לקבל את גרסתו של השוטר סעיד בקשר לאלימות שנקט הנאשם ואיומים שנשמעו מפיו. מכלול הראיות והעדויות מלמדות דווקא כי כנגד הנאשם ננקטה אלימות בלתי מוצדקת, כשלעניין זה יצוין כי גם לו היה ממש בדברי השוטרים כי הנאשם התנגד למעצרו, וכאמור איני סבור כן, האלימות שנקטה כלפיו על ידי השוטר סעיד לא הייתה סבירה, וודאי לא מוצדקת, בנסיבות העניין.

כאמור אפוא, אני מזכה את הנאשם מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

המזכירות תשלח את פסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, כ' טבת תשפ"א, 04 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.